

ע"פ 2958/15 - אחמד ביאטרה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2958/15

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ד' מינץ

המערער:

אחמד ביאטרה

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נצרת מיום
01.04.2015 בתפ"ח 63535-10-13 שניתן על ידי כב'
הנשיא ד"ר א' אבהם, סגן הנשיא ב' ארבל והשופט י'
אברהם

תאריך הישיבה:

י"ח בתמוז התשע"ז (12.07.2017)

בשם המערער:

עו"ד גיל שפירא

בשם המשיבה:

עו"ד רחלי זוארץ-לוי

פסק-דין

1. ברקע התיק והערעור – סכסוך דמים בין שתי משפחות שכנות, המתגוררות בנצרת. במהלך הסכסוך הפעילו

עמוד 1

הצדדים אלימות קשה אלה כלפי אלה. נגד המערער הוגש כתב אישום, הכולל שלושה אישומים. כן הוגש כתב אישום נגד נאשמים נוספים. לאחר שמיעות ראיות, זוכה המערער מהאישום הראשון והורשע באישום השני והאישום השלישי. האישום השני עניינו נסיעה של ארבעה בני משפחה – היריבה למשפחת המערער – בתוך שכונה בנצרת, שבמהלכה נורו לעברם יריות רבות מכלי נשק שהחזיקו ארבעה אנשים ממשפחת המערער, ובהם המערער עצמו. לאחר הירי נמלטו הנוסעים מהמקום ברכבם. בעקבות הירי נפגע אדם ברגלו, ונגרמו לו פצע ירי פתוח, שבר בברך ימין, פצעי ירי בשוק השמאלית וכן שפשופים ופצעים בזרוע ימין ובפנים – חבלות אשר הצריכו טיפול רפואי. בהתאם לכך הואשם המערער בעבירות של ניסיון רצח, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, שימוש בנשק וירי באזור מגורים.

האישום השלישי עניינו עבירת שיבוש מהלכי משפט: המערער זומן למשטרה בשל האישום הראשון, ממנו זוכה לבסוף, ואף הוצא כנגדו צו מעצר. למרות זאת לא התייצב לחקירה. המשטרה המשיכה לחפש אותו גם לאחר האירוע שתואר באישום השני, אך הוא הוסיף להימלט מרשויות המשטרה עד למעצרו, כשנתיים לאחר מכן.

2. בית המשפט המחוזי כתב הכרעת דין מפורטת ובהירה. בגזר הדין נגזרו על המערער עונש מאסר בפועל בן שלוש עשרה שנים, שמונה חודשי מאסר מותנה, וחוב בפיצוי לנפגע.

3. הערעור מופנה נגד שני חלקי פסק הדין. הסנגור ביקש לבטל את הכרעת הדין המרשיעה ולחילופין להקל בעונש. באת כוח המדינה נימקה מדוע אין להתערב בהכרעת הדין. אשר לעונש, נטען על ידה שבאופן עקרוני, וללא הנימוק שיפורט מיד – לא היה מקום להקל בעונש. ואולם, לנוכח העונשים שנגזרו על הנאשמים האחרים בהליכים האחרים, יש מקום להתערב במידה מסוימת בעונש המאסר בפועל.

לאור התרשמותנו מטיעוני הצדדים, ולאחר בחינת החומר, הוצע לסנגור לברר עם מרשו האם יש טעם להמשיך ולעמוד על הערעור בעניין הכרעת הדין. הכרעת הדין של בית המשפט המחוזי נעוצה בממצאים עובדתיים, שאין נהוג כי ערכאת הערעור תתערב בהם. הסנגור אכן שוחח עם מרשו, והודיע כי אינו עומד על הערעור ביחס להכרעת הדין. בהתאם, ביקש להתחשב ככל שניתן בנימוקים לקולת העונש.

4. המקרה מטריד. יד הגורל קבעה כי הנזק שנגרם בסופו של דבר לא היה חמור יחסית, ונאמר רק כי תוצאות המעשים עלולות היו להיות חמורות הרבה יותר מן המתואר לעיל.

לעניין העונש, יש להיזהר מהסתמכות על הנימוק של אחידות הענישה במקרה זה משני טעמים. אחד, מכיוון שהאישומים נגד הנאשמים האחרים בפרשה אינם עומדים בשורה אחת עם מעשי המערער. שני, אף כי על בית המשפט לכבד את עקרון אחידות הענישה – יש להפעילו תוך שיקול דעת. ברם, אצלנו הפער בין העונשים שהושתו על הנאשמים השונים כה גדול, עד שלא ניתן להתעלם ממנו. מהצד האחר, מבחינת שיקולי ההרתעה יש מקום להטיל עונש מאסר לתקופה ממושכת, בת שתי ספרות לפחות. לאחר שקילת הדברים, אנו מחליטים לדחות את הערעור על הכרעת הדין לנוכח הסכמת המערער שלא לעמוד עליו, ולקבל את הערעור על העונש, באופן שתקופת המאסר בפועל תעמוד על עשר שנים תחת התקופה שנקבעה. יתר העונשים וההוראות, לרבות ניכוי ימי המעצר, יישארו בתוקף.

ניתן היום, י"ח בתמוז התשע"ז (12.7.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט
